

GLASOVA Panorama

KRANJ, 28. JULIJA 1962 — LETO II ŠTEVILKA 29

Pred otvoritvijo Gorenjskega sejma

Teden pričakovanja

**Pri nas ljudje radi govorijo, da se na napakah učimo
— Vsa zabava na razstavišču v kozarcu**

• Za mesto Kranj in bližnjo okolico v koledarju ni bolj razgibanih časov kot so ob vsakoletnem gorenjskem sejmu. Mesto dobi za sicer skromne razmere povsem drugačni, bolj velemestni izgled. Za nekatere je večja gneča na cestah in glasnejši vrvež okoli razstavišča že dokaz, da smo prišli v »doveta nebesa«. Za bolj zahtevne meščane pa je sejmski vrvež podoben »vaškemu sejmušču«, kjer mešetarijo z vsemi mogičimi in nemogičimi človeškimi čednostmi. V takšnem navzkriju je težko potegniti skupni imenovavec, ki bi održal dejansko sliko.

Ze vrsto let ima Gorenjski sejem pretežno gospodarski značaj. Močno je še vedno zanemarjena turistična in zabavna stran te znane gorenjske prireditve. Pred resnejšimi zabavnimi prireditvami si včasih moramo od sramu zakrivati oči. Podatki, ki smo jih zbrali govorijo, da tudi s turističnim pečatom sejma nimamo srečne roke. Ocene o sejmu so izrekli predvsem tuji obiskovalci. Daleč smo od pomisli, da bi jih pričo tega zavračali,

Iznajdba angleškega letavca

Londončan Wheatley — letavec angleškega vojnega letalstva — se je znašel in izognil velikemu londonskemu cestnemu prometu.

V službi je na londonskem letališču, ki je 35 km oddaljeno od njegovega stanovanja. — Ker je posebno zjutraj in zvečer promet preobremenjen, je zapravil celo 2 uri na poti. Naselil se je na Škotskem, 400 km proč od londonskega letališča, kljub temu pa porabi sedaj polovico manj časa za prevoz kot prej. Wheatley se pripelje z avtomobilom na letališče Prestwick v 10 minutah, načo se usede v letalo in se odpelje na londonsko letališče in je v 50 minutah na službenem mestu.

DNEVI ODDIHA, KI JIH PREZIVLJA NOBELOV NAGRJENEC PISATELJA IVO ANDRIĆ V DRUŽBI KNJIŽEVNIKA IN PRIJATELJA ALEKSANDRA VUCA NA BLEDU, KAMOR PRIHAJA SLEHERNO LETO, GREDO H. KRAJU. NA SLIKI: IVO ANDRIĆ IN ALEKSANDER VUČO PRED BLEJSKO POSLOVALNICO »IZLETNIKA«, KJER STA POVPRASEVALA O ODHODIH AVTOBUSOV IN VLAKOV PROTI BEOGRADU.

ITALIJAN: Preskromni ste. Preslubo obveščate ljudi. Na Bledu in v Bohinju je mnogo tujcev, ki ne vedo za sejem.

KOROŠEC: Povežite tujski promet z ogledom sejma. Skušal bom v prihodnjih letih organizirati prevoz z avtobusom, da si ljudje s sosednje pokrajine ogledajo Kranj in sejem.

EGIPTOVSKE RAKETE

V ekviru praznovanj 10-enostopenjske raket. Ker ni letnice revolucije so v ZAR bilo znano, da egiptovske uspešno izstrelili kar štiri oborožene sile razpolago z

raketami, s kakršnimi so se do sedaj ponale le velesile kot ZDA, Sovjetska zveza in morda še ena ali dve druge države, je Združeni arabski republike uspelo dobra presenetiti svet. V Izraelu se je presenečenje sprevrglo v pravi preplah, saj so tam prepričani, da so rakete, novi avioni iz Sovjetske zveze in drugi pripomočki za vojskovanje, s katerimi je ZAR proti pričakovanju dobro založena, namenjeni predvsem njihovi državi.

Podrobnosti o raketah in njihovih sposobnostih skorajda niso znane. Zvedelo pa se je, da se je raka »Zaher« uspešno spustila na cilj, oddaljen od kraja izstrelitev 360 milij. To pa zadostuje, da lahko iz ZAR dosežejo vsako mesto v Izraelu.

Vendar rakete niso operativne, ker nimajo nuklearne glave. Naser sam je to podaril in dodal: »Mi smo proti temu.« Njihova izstrelitev pa je imela veliko propagandno moč in Naserjev ugled v arabskem svetu je spet močno porasel.

Srečanja z ljudmi

Že nekaj časa je s skupino francoske mladine iz La Ciotat, ki preživlja počitnice v Kranju, pri nas tudi vodja te mladine gospod ROMAIN ROUX. Razgovor z njim smo izrabili, da zvemo kaj več o njegovih zapažanjih o mladini pri nas in v Franciji. Prav zadnji čas zelo pogosto postavljam mladino po svetu pred ogledalo.

• Kateri dogodek bi kot Francoz postavili v zadnjem letu na prvo mesto?

Primerjava mladine

Brez razmišljanja — konec vojne v Alžiriji. To je bil rak, ki je razjedal Francijo. Zdaj bomo dihalo bolj mirno, pa tudi življenje se bo verjetno zboljšalo.

• Kakšne so značilne črte francoske mladine?

Francozi se kot ljudje individualisti in zelo neodvisni kot osebnosti. Imajo prirojen kritični duh in zelo radi razpravljajo. Zaradi tega je tudi politični spektor raznobarven. Večina francoske mladine je resna in delavna. Izjerovalo pomenijo seveda »črni sukniči«, mladina, ki je lahkomislna in iztrjena po svojih moralnih načelih.

• Kakšna zveza je med blaginja in prekrški, ki jih povzroča mladina v »črnih sukničih«?

Mislim, da blaginja ni kriva za grehe mladine. Edino, kar mladino izprija, je, da do te blaginja ne more priti tako hitro kot si želi.

• Kakšne razlike ste zapazili med francosko in našo mladino?

O francoski mladini sem že povedal, kaj mislim. Sanje vsakega mladega Franca so čimprej priti do avtomobila in čimveč doživeti. Vaša mladina se je za razliko od francoske zatekla k športu. Vprašal sem nekega fanta, če misli kaj na avtomobil, pa mi je odgovoril, da ima še dobre noge.

ZDRAVKO TOMAŽEJ

Nevarne bolezni

V italijanskem zdravniškem listu so izšli zanimivi podatki o številu spolno obolenih. Stavilo spolnih obolenj se je od leta 1958 dvakrat povečalo. Menijo, da je to povečanje povzročila ilegalna prostitucija.

ROBIN HOOD V kolumbijskih gorah

• William Anjela Aranhuren je kolumbijska vladna proglašila za bandita in je razpisala ogromno nagrado na njegovo glavo. Pojava Aranhuren, v katerem vidi ljudstvo svojega maščevanca, pa je veren odraz globotvornih zaostrenih socialno ekonomskih procesov na tleh te južno-ameriške države.

Po vseh mestih zapadnega dela Kolumbije je mogoče zaslediti takle letak: William Anjel Aranhuren, z nazivom »Maščevavec«. Bandit. Leta starosti: 26. Belec. Oči blesteče. Višek 1 metr in 76 centimetrov. Oblečen v vojaško obleko. Vlada razpisuje nagrado 100 tisoč pezsov za tiste, ki ga privede.

»Maščevavec« je eden izmed mnogih »razbojnikov«, ki v zadnjih nekaj letih povzročajo precej neprijetnosti armadi in policiji. Delujejo v težko pristopnih predelih.

GLOBUS

TO JE BIL MOZ...

Se noben državni gost ni bil v Parizu s takimi častimi sprejet kot zapadnonemški zvezni kancler. Neki minister je tisto dejal: General de Gaulle bi že bi le mogel, Adenauerja najraje postavil za predsednika francoske republike.

POMPIDOUJEVO MNENJE O POLITIKI

Med častnim sprejemom, ki ga je priredil de Gaulle na čast zveznega kanclerja Adenauera v Elysejski palači, se je Adenauer razgovarjal tudi z ministrskim predsednikom Pompidoujem. V razgovoru je Adenauer vprašal nekdanjega bankirja: »Ali mislite, da je poklic politika težji kot bankirja?«

»Mnogo težji,« je prikimal Pompidou.

V ALŽIRIJE GREDO URE DRUGACE

Po neodvisnosti Alžirije so ure naravnali po Greenwichu, ne več po Parizu. Torej z ostajajo za eno uro. Govori se, da je to spremembu tudi v počasitev alžirske vojske, ki je svoja povelja in napade izvrševala po Greenwichu.

PLVEC V ZAPORU

Ameriški pevec Pat Boone, ki snema v Londonu film »Main Attraction«, je bil obsojen od nekega londonskega sodišča na en dan zapora. Pozabil se je kot davni obveznik prijaviti policiji. V zaporu so ta dan zaporniki prišli na svoj račun. Pat Boone je priredil koncert, ki so ga poslušali vsi zastonji.

Kmetje jim nudijo zatočišče uničil podporne stebre oponih, ki jih nikoli ne izdajo – nemške liberalne stranke, kateri zaradi sožalja, drugi Policisti, ki so pridrli v Ropu zato, ker se bojijo maščevanja. Nekateri izmed njih pod vplivom levičarskih krovov težijo, da bi imela njihova začetki kočo. Williamu in bratu je uspelo zbežati. Prin

NEPOKORNI ZAHTEVAJO IZPOLNITEV OBLJUB

Maščevanja nad amnestiranimi partizani pa niso prenehala. Ko so kmetje v Tolimi zahtevali nazaj obljudeeno zemljo, je armada ostro nastopila proti »nepokornim«. Spet so nastali partizanski odredi. Toda varnostna vojska je zajela več bivših partizanov, ki so pristali na amnestijo in med njimi tudi Williama Aranhurena.

Z bodečo žico okoli vrata so ga z dvajsetimi drugimi ujetniki zasiševali prav na dvorišču njegovega bivšega doma. Mučili so ga, da bi izvlekli iz njega podatke o novih partizanskih grupah v Tolimi. Obsojen je bil na 23 let in 9 mesecev ter nice.

Tudi dve leti po padcu Rohasa Pinilia je ves aparat diktature še vejno ostal nedotaknjen. Osebnosti, ki bi morale odgovarjati za mučenja in masovna pobiranja so zavzemale važne diplomatske položaje in nikogar ni bilo, ki bi jih poklical na odgovornost.

Bivši partizani so uvideli, da so prevarani. Njihovi politični voditelji so se sporazumeli z bivšimi preganjavi. Po mestih in vaseh je kraljevala revščina.

Na taki osnovi so se po vsej državi razvili oboroženi odredi. Nastopal je dan, ko se je bivši partizan William Aranhuren spet lahko imenoval »Maščevavec« in pričel delovati na severu Tolime. Po visokih nagradah, ki so razpisane za njemu enako sodec pa je kolumbijsko pravosodje zelo energično do ljudi, ki so bili pravzaprav primorani, da vzamejo puške v roke in poščejo pravice v planinah.

WILLIAM ARANHUREN

Rekli so...

»Tesno sodelovanje francoske armade in zabodnonske armade naj bo izvor moči za ves zahod.«

Charles de Gaulle,
predsednik francoske republike

»Trenutno živi v Evropi kakih tisoč ljudi na račun tega, ker se ukvarjajo s problemom, kakov bi se zmanjšala beda v svetu.«

Adolf Novacinski,
poljski satirik

»V današnjem času ni nicesar mogoče doseči z vojno.«

Dr. Kwame Nkrumah,
predsednik Gane

»Položaj v odnosih ZDA in Sovjetske zveze bi vsake poprečen žabist ocenil kot trajni pat.«

Sebastian Hafner,
angleški komentator

»Najprej so črnem omogoci, da pridejo v šole in sedaj so iz šol izgnali boga.«

Georges Andrews,
demokratski poslanec

»Kennedy je drugorazredni mož, ki vodi prvorazredno državo, de Gaulle je prvorazredni mož, ki vodi drugorazredno državo.«

Lord Actrinchan,
angleški novinar

»Politiki često zamenjajo ogledalo z oknom. Postavijo se pred ogledalo, kot da bi gledali skozi okno. Vidijo same sebe in nato razložijo: povrašal sem po javnem mnenju.«

Gullotti,
italijanski poslanec

»Če bi vsakokrat dobil denar, ko so časopisi članki omenjali »Tretjega človeka«, bi bil danes bogataš.«

Graham Greene, scenarist filma »Tretji človek«

»Politični barometer se ravno tako težko napove, kakor vreme v Angliji.«

Harold Mac Millan,
angleški ministrski predsednik

V KUBI SO ZAČELI SIROKO GIBANJE ZA ODPRAVO NEPISENOSTI. KUBANSKE SOLE SO UREJENE SKROMNO, ODVISNO PAC OD RAZMER V POSAMEZNIH NASELJIH. POVSUD PA SO SI V »PRILOZNOSTIH SOLAH« PRISKRBELJ TABLE, NA KATERIH SE UČIJO PISATI.

Križem po svetu

Pariz

Francija ne pusti nemških so prebival pet let v preko vojakov pri miru. Nemci, ki morskih deželah v vrstah tujiske legije, sedaj lahko estanejo v Franciji kot v matniških deželah. Ce so opravili poseben izpit, lahko po prenehanju pogodb s tujsko legijo dobijo primerno službo kot orožniki in stražarji na sodišču.

Politični barometer se ravno tako težko napove, kakor vreme v Angliji.

Harold Mac Millan,
angleški ministrski predsednik

Luči potujejo do obzorja

PRVA SPOZNANJA

V naši družini ni ribičev. Morda nam zato primanjkuje potrebitnosti. Kljub temu sem imela dovolj priložnosti, da zvem marsikaj o tej pomembni tematiki. Podatki o lastnostih ribičev in velikosti rib sem črpala največ iz »Pavlihe«. Pred pol desetletja sem si prvič lahko prav od blizu ogledala, kakšen je trnek. Skupina navdušenih ribičev je opletala s trnki, ko se je po cesti vračala proti domu. In tako je eden izmed svetih kaveljčkov našel moje krilo, ko sem šla – nič hudega sluteč – mimo. Ker je precej dolgo trajalo, da so me rešili, sem si to zadevo lahko dobro ogledala.

Prvi tesnejši stiki s predstavniki ribjega rodu so me spravili še v večjo zadrgo. V soli sem po dnevrem predavanju o razpoznavanju pokvarjenih rib res našla v veliki skledi z ribami, ki so bile pripravljene za praktične vaje, nadvse sumljiv individualum. Prijela sem stvar za rep, jo vzdignila in zavila: »Ali se vam ne zdi, da je ta riba pokvarjena?« Zgodilo se je nekaj nepričakovana. Riba je v znak protesta začela divje migati, da sem jo prestrašena izpustila. Sicer pa je imela prav, ker je bila res popolnoma sveža. V posodi z vodo je živila še tri ure in bi gotovo se djele, če je ne bi potrebovali za kosilo.

Od tedaj naprej sem se rib in ribičev izogibala.

V veliko tolažo pa mi je bilo, da imajo tudi drugi težave s tem opravilom. Pomeštite, kaj se je zgodilo Juretu. Zelo pameten fant je in vsak trenutek uporabi za »globoko« razmišljanje. Tako je neko jutro »globoko« zamišljen sedel nad globokim tolimum in se pripraval, da bi vrgel trnek. Ni povedal, o čem je razmišljal, samo to je gotovo, da o ribolovu ni, ker bi sicer ne vrgel trnka v vodo s palico vred. Draga palica je pri priči utonila, vendar je bil konec srečen, ker je Jure kljub hladnemu vremenu skočil v vodo in rešil dragoceni pripomoček. (Tisto o kupu zdralil, ki jih je pospravil, pa takrat zamolčimo.)

Franci, Joco in Brančko so si pridobivali prve ribičke izkušnje na morju. Vedeli so, da živi v morju na milijarde rib in ta podatek jima je popolnoma zadostoval za neizmerni ribički optimizem. Priprave za prvi odhod na morje so trajale več kot teden dni. Odhod v motorjem čolnu – oprenjenjem z vso mogočo brkljarijo (niso pozabili na večje vedro za plen) – je bil kar malce pretresljiv. Pa se ni zgodilo nič pričakovana. Po nekajur-

Kramljanje o srečanjih z ribami in ribiči, ki pa nima nikakršne zveze z ribičkim pretiravanjem

nem cincanju v čolnu so se vrnili, ker jim je padla v morje še tista riba, ki so jo vzeli s sabo za vabo.

ZDAJ PA ZARES

Zadnji čas je, da recem še nekaj o pravih ribičih. O tistih, ki večer za večerom odhajajo na morje, ker je lovjenje rib poklic, za katerega so se odločili.

Z ribiči sem se spoznala v Fažani. Nanje so me opozorile lučke, ki so vsak večer

gim fažanskim ribičem, da so odpluli po ribiško srečo, ja ne bi zamudila nobene ribičju temu da tegu niso nameravali. Za barko sta privezana dva čolna, ki sta prav tako opremljena z generatorji za napajanje slepečih luči.

Vožnja do »obzorja« ni bila dolga. Po manj kot eni uri smo prispele na izbrano mesto. Druge luči iz fažanskega pristanišča so se ustavliale v daljših razdaljah v globine pod barko in spuščajo drobne mehurčete, ki se jih ribiči zelo vesel. Ko od »Albatrosa«. Ribiči so

kah in gledala v morje, da je potrebitivo razlagal, kako se zbirajo ribe. Sardelice prihajajo v velikih skupinah v globine pod barko in spuščajo drobne mehurčete, ki namreč ribe zaidejo v ob-

radiu sporočili, da ne bodo vrgli mreže. Toda okoli dveh ponocu so oblaki zakrili konkurenčno svetlubo in kmalu nato so se pod lučmi začele svetlikati prve ribice. Najprej je prišla nemirna družina girc in začela svoj brezglavi tek ob robu senc, pozneje so zašle v svetli krog tudi majhne skupine sardel, sardonov in nekaj skoč. Okoli treh ponoci sta se čolna začela zelo počasi približevati barki, da ne bi prepodila te tistih nekaj sto rib, ki so nasledje njuni svetlobi.

KONČNO SE MI POSVETI

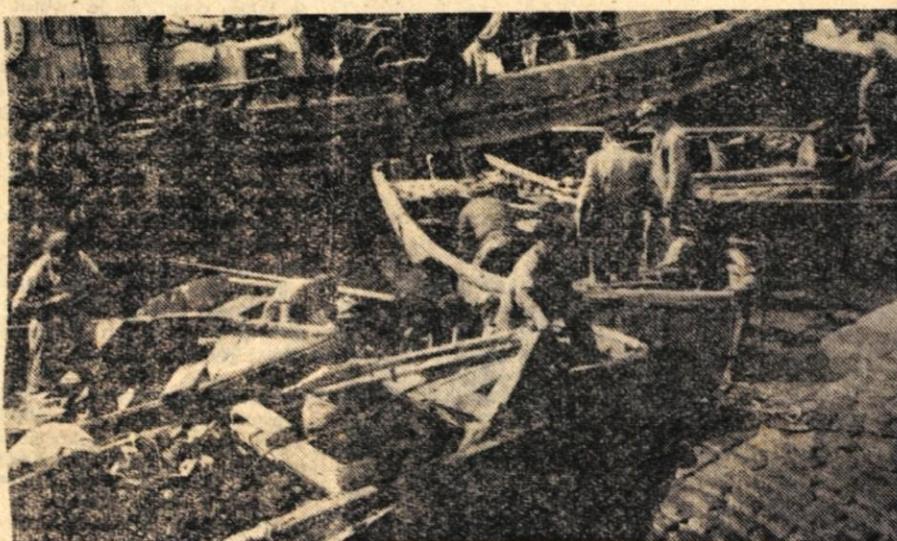
Vsi, ki so do sedaj lahko spali v trupu barke, so zaspalo prilezli na krov. Brez besed so začeli pripravljati mrežo. Čepim na kijunu ladje in si belim glavo s tem, kako je mogoče namestiti to ogromno luknjicasto pregrinjalo (mreža ima namreč okoli 300 metrov dolžine, okoli 90 pa širine) takoj v morje, da se z njo kaj zajame. Sele tik pred koncem sem si lahko priznala, da sedaj to reč dobro razumem.

Ko sta čolna pripliutila do ladje, so pogasili luči na barki in na čolnu. Od čolna z lučjo, ki je zadrževala ribe, smo se potem oddaljili nekaj desetih metrov in se nato ločili še od čolna, na katerega je bil pritrjen eden izmed vogalov mreže. Barka je za tem v loku obkrožila luč in puščala za sabo mrežo, katere sled so izdajali koški plute, pritrjeni na njen zgornji rob. Mreža je potonila, ker je bila na spodnjem robu obtezena s vtičenimi užitimi. Krog okoli osvetljenga čolna je bil hitro sklenjen. Na poseben škripec na barki so navili vrv, napeljano skozi spodnji rob in tako zadrgnili vrečo.

Sele sedaj so se ribiči razvili. Bili so nadvse zgoverni in dobre volje, kljub temu da je bil njihov trud slab poplačan. Ko so potegnili mrežo nazaj na barko in zmetali v morje najrazličnejše rastlinske in živalske prebivavce morskega dna, ki niso za rabo, so jim ostale 4 lignje, zaboječek skoč, zabojev sardonov in nekaj zabojev sardel.

Dan je že bil, ko smo se vratali v pristanišče: ribič utrujeni, jaz strašansko zaspana. Za konec so mi pripravili še eno presenečenje. Najprej mi je bilo nerazumljivo to, da so tako dobre volje, čeprav je bil njihov trud zaman, potem so pa še ta plen velikodušno delili galebom, ki so jih kriče opazjali naše. Najprej so jimi metli le poškodovane ribe, potem pa vse po vrsti, kar jim je prišlo pod roko.

METKA SOSIE

ZADNJE PRIPRAVE PRED ODHODOM RIBISKI SRECI NAPROTIV

zaplude iz pristanišča in se ustavile prav na mestu, kjer sta se za nas, ki smo jih opazovali z obale, stikala morje in nebo.

Privatna in poklicna radočnost (ena je hujša od druge) sta me navedli na to, da sem prosila ribiče, če grem lahko z njimi pogledat, kaj se dogaja na obzoru.

»ALBATROS«

Albatores je velika morska ptica, ki gospodari po pustih in nepristopnih otokih na južnih morjih. Njeno ime nosi ribička barka, na kateri sem zvedela, kako se lovijo ribe z mrežo.

Na »Albatrosu« dela sedem ribičev. Z njimi so sedaj tudi trije fantiči. Na počitniški praksi, »Rojeni ribiči«, si mislim, ko jih opazujem, kako spretno in urno se vrtijo okoli ribičkih naprav. »Ti boš pa gotovo ribič,« nagovorim enega izmed njih. »Ne, menem pa najbolj veseli gojenje cvetlic,« mi hitro odvrne. »Med počitnicama grem pa rad loviti.«

Ko se je znočilo, so bili pripravljeni za odhod. Bila je skoraj polna luna in obeta se je slab plen. »Albatros« je vlijil pogum tudi dru-

odvezali oba čolna in ju pusilli tako, da sta končno z barko tvorila velik trikot. V vsakem je ostal po en ribič, ki bo opazoval, kako svetloba privabljajo ribe in čoln ob dogovorenem času previdno privedel do barke. Če bo potreben, bo tudi nekoliko spremenil svojo mesto.

Vsi ribiči so potem odslili spati v spodnje prostore barki. Na krovu je ostal samo eden – svečar, ki bo opazoval zbiranje rib in o tem obvestil kapitana ter skrbel za zvezo z ribičema na čolnih.

NELOJALNA KONKURENCIA Z NEBA

V temnih nočeh ribe niso izbirčne in se rade zbirajo pod električnimi lučmi. Ob polni luni pa umetno svetlubo dobesedno ignorirajo. Zato ribiči v svetlih nočeh ne odhajajo na morje. V takem času popravljajo v pristanišču mreže, čistijo barko, malo pa tudi potičajo. Včasih je bil ribolov v nočeh, ko je na nebnu polno luna, celo prepovedan, ker so hoteli tako doseči, da bi imele ribe vsaj teden dni v mesecu mir in se nekoliko zbrale in odpocile.

Namestila sem se se na zavoju praznih vrč ob svetil-

močje svetlobe, ne morejo več oditi.

Tisto noč pa je zelo slabo kazalo. Večje skupine rib sploh niso prihajale. Pripravljalo je nekaj skoč, sardelic in dve lignji. Eno izmed njih je izkušeni ribič spremeno nabodel na osti. Lignja spada med najbolj cenjene ribe – glavonožce. Razen okusnega mesa jo odlikuje tudi to, da ima le eno kost in še ta je videti kot nekakšno bodalce iz prozorne plastične mase.

Na »Albatrosu« zajamejo v mrežo naenkrat po tisoč ali še več kilogramov rib. To je predvsem odvisno od tega, kako velike jate rib se zadržujejo na območju, kjer lovijo. Do sedaj so največ zajeli 15 tisoč kilogramov rib naenkrat. V lanskem oktobru se je zadrževala ob istrisk obali tolikšna množina rib, da so jih tamkajšnji ribiči v štirih nočeh zajeli več kot 400 tisoč kilogramov na istem mestu.

»Se velikokrat vračate domov brez rib?« sem povprašala ribiča. »O, seveda,« je odvrnil, »če so ribe, so, če jih ni, jih pa ni.«

Tokrat je naneslo tako, da jih ni bilo. S »Srebroplovca« so kapitanu »Albatrosa« po

Vojašnice za bogate in siromašne

V ZDA — posebno pa še v New Yorku — z veliko naglico rastejo dvajset in večnadstropne stanovanjske stolpnice. Da se lahko vseliš vanje, je potrebno, da si zelo bogat ali pa zelo reven. Trditev je malo čudna, vendar pa jo je lahko obrazložiti.

Zasebni lastniki stanovanj pogled mogoče pripisati vso podirajo manjše (vendar tudi udobnost in razkošnost, vendar pa je že po krajšem bivanju v njih mogoče ugotoviti, da je življenje v njih newyorškega centra, na njihovem mestu pa zgradil le zato, da bi ogromne stolpnice. V njih so iz čimmanjše vloge iztisnil stanovanja, ki jim je na prvi čimvečje dohodke.

Vsakdo, ki se želi vseliti v po dvajsetkrat povečane, po tem ko jo v hišah lukšuzno »superkasarno« — kotih so majhni japonski lastnik lahko določi sam. No, vrtički ali cele zbirke izrednih kopij znanih starih in novih skulptur. Vratarja je ker je to, če stanuješ v taki tu zamenjal »menažer rezidence«, fini gospod, ki nadzoruje vratarja, pomožno osebje in po vsej verjetnosti tudi stanovavce. Take hiše nimajo »liftbojev«, toda kadar hitro človek stopi v dvigalo in ga požene, se v sobi hišnega detektiva pojavi slika na televizijskem ekranu, da lahko oceni, če je potnik v dvigalu nevaren za stanovavce.

Vhod v razkošno stolpnicu mora očarati največjega izbirčneža. Po zidovih visijo reprodukcije Picassa, tudi

»Superkasarne« za najsiro-mašnejše se po zunanjosti ne ločijo od onih drugih. Gradijih država, da bi »zapostavljeni člane družbe končno namestila v stanovanja — dostojni človeka«. Toda kmalu ta nova stanovanja postanejo še slabša kot umazane koče, v katerih so siromašni prej živelji, življenje pa je zanje tu res še težje. Ker so tam zbrani le ljudje, ki niso sposobni ali pa nočjo zasluziti dovolj za vsakdanje potrebe, si pri sosedih ni mogoče ničesar izposoditi, kot je bilo mogoče v predmetstju.

Prav tako tu ni trgovca, ki bi dal kaj na upanje, ker je v stolpni ogromna samoposredna trgovina, ki je prevzela monopol nad vsemi važnimi živiljenjskimi potrebštinami. V teh zgradbah je nevarno stopiti v dvigalo (če sploh dela) ali hoditi po dolgem pustem hodniku, ker je lahko tudi podnevi kdo napade in okrade. Ko so nekti starki porušili njeno staro bajto, da bi na njenem mestu zgradili stolpnicu za siromašne, je pred neko novinarko vzkliknila: »Samo ne daje mi stanovanja v tej grozni hiši, ker to ni kraj, kjer bi lahko moji vnuki postali poseteni državljan!«

ENO IZMED STANOVANJSKIH NASELIJ V NEW YORKU, V STOLPNICAH, KI JIH VIDIMO NA SLIKI, ZIVI OKOLI 11.250 AMERISKIH DRUŽIN.

• NAJMANJŠE GLAVNO MESTO NA SVETU

Ob razglasitvi afriške države Ruande so ameriški časopisi pisali, da je Kigali najmanjše glavno mesto na svetu. Prestolnica Ruande ima samo 4.000 prebivavcev. Toda ameriški bravi so

nosilnostjo 131.000 ton je na- riških otrok imajo vsaj širi-ročila neka japonska tvrdka, da bi pocenila prevoz nafte iz Perzijskega zaliva. Z iz- gradnjo drugega tankerja enake velikosti bodo pričeli prihodnje leto.

• NAJSTAREJŠE NASELJE V EVROPI

riških otrok imajo vsaj širi-ročila neka japonska tvrdka, da bi pocenila prevoz nafte iz Perzijskega zaliva. Z iz- gradnjo drugega tankerja enake velikosti bodo pričeli prihodnje leto.

• KRALJ AVTOMOBILOV

Henry Ford, kralj avtomobilov iz Detroita, je bil med obiskom v New Yorku osumljen, da je ukradel avto. — Ford, ki je parkiral svojega Chevroleta pred neko restavracijo, se je po obedu usedel v drugi avtomobil, s katerim se je zapeljal nazaj v hotel, ne da bi opazil svoje zmožnosti. Lastnik avtomobila je javil policiji in ta je našla avto sele drugo jutro pred hotelom, kjer je stanoval Ford.

ZANIMIVOSTI

kmalu popravili napako uredništva. Dve glavni mestni: Vanduz v kneževini Lichtenstein in Andora v državici Andori, še vedno nista dosegli tega števila.

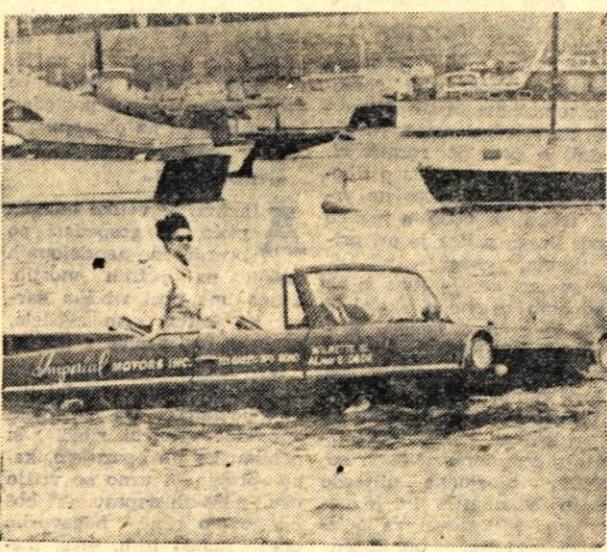
• NAJVEČJI TANKER NA SVETU

Pred kratkim so spustili v morje največji tanker na svetu. Zgradili so ga v ladječnicah japonskega mesta Kjašju na zahodnem Japonskem. Tanker »Nišo maru« z

v bližini bavarškega mesta Herrsbrucka so odkrili najstarejše človeško naselje v Evropi. Ostanke človeških bitij so našli v pečinah severno od mesta. Znani nemški geolog in poznavavec ledene dobe Peter Sesler meni, da je naselje staro najmanj 175.000 let. Tudi znanstvenike iz drugih dežel bodo povabili, da bodo proučevali to naselje.

• SLEPI AMERICANI

Od približno desetih ame-

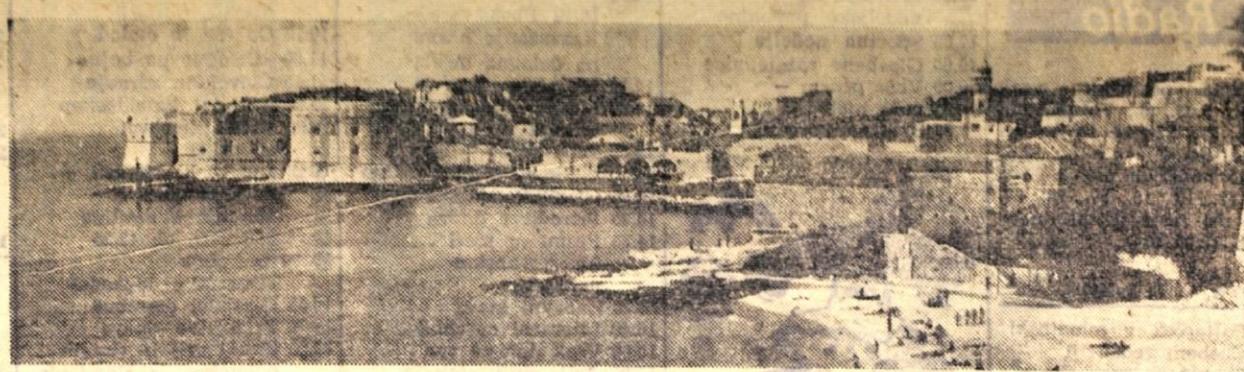
TAKLE AVTO, KI LAHKO VOZI IN PARKIRA NA SUHEM IN V VODI, SO IZDELALI V ZAHODNI NEMCIJI, VGRAJEN IMA ANGLESKI MOTOR, PATENTIRAN PA JE V ZDA. NA KOPNEM JE NJEGOVA NAJVEČJA BRZINA 80 KILOMETROV NA URO, V VODI PA 20. V NJEM JE CRPALKA ZA CRPANJE VODE, OB STRANEH PA IMA LADIJSKE SIGNALNE LUCI IN DVA PROPELERJA. V NJEM SE LAHKO PELJEJO 4 OSEBE.

Pot

Bila je nedelja popoldne, ko smo zapustili Ljubljano. V večernih urah nas je sprejela Reka in nas znova prepričala, da je pravo mesto. Čeprav Reka ni niti tako velika, daje vtis populnega pristaniškega mesta.

Na ladji

Peljali smo se z »Jadranom« (po Jadranu), edino našo ladjo, ki

ima na svoji palubi tudi bazenček (8×4 m). Bilo je pozno zvečer, ko smo se vkrkali. Vljudno so nas opozorili, da naj se zadržujemo tam, za kamor smo si kupili vozovnico. Turisti spodaj, I razred malo nižje in »kabinski« potniki najnižje ali pa v kabinah. Vozovnica je merilo na ladji (verjetno še kje). Po tem je moč tudi ugotoviti, koliko ima kdo v žepu. Čim višje greš po stopnicah, tem manj domače govorce slišiš, pa tudi mnoge evropske omagajo pred pa-lubo za »kabinske« potnike in se raje zadovolijo z ležalnimi stoli (890 dinarjev Reja - Dubrovnik). Le ameriška angleščina se s težavo prebija v vetru na najvišji palubi od potnika do potnika. Ko jim opoldne napolnijo bazen, zvede za to lahko tudi potniki v prvem razredu, ker basen pušča in tako curljajoča voda zrunci dve klepi, ki so določene zanje, in jim vzame prostor. Ljudje res nikoli niso zadovoljni s tem, kar imajo... Hočejo še več, čeprav jim ne koristi...

Drugo jutro

Drugo jutro sta se mi ponudili še dve turistični »doživeti«. Mlado avstrijsko turistko, ki je potovala s svojo priateljico, je menda dobro emajalo prepričanje vseh tistih, ki menjajo, da so Avstriji izgubili svoj temperament. Pokazala je kaj zmore »wiener Blut«

EN DAN V DUBROVNIKU

Najprej sem jo videl na vi poslovost, je molel trnek v soketu barskem stolčku, kmavodo. Poleg njega je ležal

neki naš turist s Stajenskega.

»Lepo je pri vas in počeni!«

»To že, to že!«

»Da, samo ne znate še, se vrete po ladji in ko se je najdljivji!«

»Se bo treba, še bo treba!«

»Tretje leto sem že pri vas. Ceprav sem vedno bruhal, kadar sem bil na ladji, pa le se pride!«

Na kaj vse človek lahko pozabi ob lepotah naše domovine, pomislim.

Stajerc kislo pogleda, ko nejših prireditve, pa tudi slabših (sicer pa večina takoj nimata merila za kvaliteto) za »velike« denarje. Cene za dubrovniške prireditve so od 300 do 1500 dinarjev. Tujcem pa seveda se vedno niso previsoke, saj si npr. noben Anglež ne bi mogel ogledati predstave v Old Vicu za denar, ki ga da za isto predstavo tega gledališča v Dubrovniku.

Zelo dobro govorite naš jezik!« popravlja Nemeč.

»Veste, bil sem tri leta v Dachau!« pribije Stajerc.

Nemeč kislo pogleda in se presede.

Sredi popoldneva pridemo v Dubrovnik.

V Dubrovniku

Med vožnjo so nam v petih jezikih povedali, da se bližamo mestu, ki že stoletja velja za biser Jadrana. Daleč sem od tega, da bi hotel oporekat tej ladijski reklami. Dubrovnik je bil tudi letos lep, vroč, prijazen, čist, a drag, sicer lahko kupiš v glavnem mestni kavarni steklenico piva ceneje kot v kranjski restavraciji Park, pa tudi na luksuzni ladji »Jugoslavija« ga dobiš ceneje, vendor se nihče dobro ne ve. Na neržep kljub temu hitro izprazniti. V Dubrovniku letos menikov iger, so odgovorni pri

Gundulićev spomenik v Dubrovniku

Ribiški čolni

Ko sem že ležal v svojem ležalniku, sem prisluhnihil pogovoru dveh starejših potnikov. Kmalu sem ugotovil, da sta ladijska kontrolierja. Prvi se je pritoževal nad izrošenostjo nekaterih naših ladij, drugi pa je govoril o tem, kako je preseenetil posadke treh naših ladij, ko je zahteval, da naj

da ni mogoče videti zastonj noči. Nato pa je nicesar razen tega, kar vidiš na ceste. Kjer so vrata v muzeju, akvariju itd., so tudi mizice in biljetterji z vstopnicami. Nekateri so v navadnih oblikah, drugi spet v narodnih nosilih. Slednjim kar nekako oprostiš, čeprav te olajšajo za nekaj desetakov, saj je sicer moč videti dalmatinsko narodno nošo - posebno moško - le še na lutkah v izložbah. Ženska se pride sem in tja katera v pisanim oblačilu na cesto, vendar moram pripomniti, seveda če to ni žaljivo, da so že vse precej prilete.

DUBROVNIŠKE IGRE, SPLITSKE IGRE, OPATIJA

JAT pristali na to, da prijejo kostume za eno predstavo. Vendor so bili spet tako nesrečni, da so jih prijavili za Sveti Ivano, ki je na sporedu kot druga v vrstih prireditev. Tačko se je vse zavleklo in nazadnje je v ponedeljek le prišlo do premere. Videli smo ta največji uspeh Old Vice v zadnjih dveh letih, potem ko si ga je ogledala Amerika in dobrošen del Evrope. Režiser in glavni igrači so nam posredovali delo v res pravi renesančni obliki, kakršne prisega do zdaj še nismo videli. Dolgotrajno pliskanje popolnoma nabitega auditorija v trdnjavi Lovrijenac je zaključil mladi igravec Romeo. Mladenič je ves presrečen ob navdušenem občinstvu in prevzet od dubrovniškega ambienta izrekel zahvalo v imenu vsega ansambla. Zavhalil pa se je v nemščini, ker jo menda mi bolje razumem!

Shaw spet v Dubrovniku

Starši Irc s sivo brado, ki ga poznamo kot dramatika, politika in avtorja dobitkov, se je letos po dolgem času spet pojavit v Dubrovniku. Shaw je že med obema vojnoma rad zahajal k nam, saj sta ga Dubrovnik in Črna gora nekajkrat privabilia. Tokrat je prišel k nam preko CSR, sicer s komplikacijami, ki sem jih že opisal, vendor prišel je in vsi ljubitelji gledališča, ki so se zbrali v festivalnem Dubrovniku, so se ga ratvezeli. Veseli so bili tudi njegov brivec v Dubrovniku, natakarji, ki so ga stregli, in vsi tisti redki, ki se ga se spominjajo iz časa med obevojnama.

Novinarska raca, boste rekli, ker veste, da je šaljivi Irc, klub temu da je bil trdoživ in da je prignal precej čez devetdeseto, moral sredi prejšnjega desetletja zapustiti ta svet, ki ga je tako vztajno zbadal.

Vendor nimate prav. Shaw je prišel. Da je, se moramo zahvaliti spet angleškim igračem, ki so z njegovo Sveti Ivano obudili spomin na velikega Irca in pokazali še drugo svojo najboljšo predstavo.

Radio

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05., 6., 7., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri. Ob nedeljah pa ob 6.05., 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SOBOTA - 25. julija

- 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji
8.35 Chopinove mazurke igra pianist Arthur Rubinstein
8.55 Počitniško popotovanje ob strani do strani
9.10 Zabavni kaleidoskop
9.45 Poje ženski vokalni kvartet
10.15 Od tod in ondod
11.00 Iz zgodbe o mali Co-Co-San
11.40 Iz albuma popevk
12.05 Viški fantje na obisku
12.15 Kmetijski nasveti - Vet. Vladko Vrečko: Nekatera vprašanja prasičereje
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Popularne orkestralne skladbe slovenskih skladateljev
14.05 Glasbeni omnibus
14.30 Pridrete dneva
14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Napotki za turiste
15.25 Glasbena medigra
15.30 »Vragov trilec« - sonata v g-molu
15.45 Popularni Emil Adamič
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Gremo v kino
17.50 Kitara in harfa
18.10 V vredem razpoloženju s skladateljem Richardom Straussom
18.45 Naši popotniki na tujem
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Za prijeten konec tedna
22.15 Oddaja za naše izseljence
23.05 Sobotni ples

NEDELJA - 26. julija

- 8.00 Mladinska radijska igra - Mehikanec
8.47 Poje otroški zbor RTV Ljubljana p. v. Janeza Kuharja
9.05 Z zabavno glasbo v novi teden
9.45 »Sel je popotnik skozi atomski vek« - pesmi
10.00 Se pomnite, tovariši...
10.30 Operna matineja
11.30 Milenko Šober: Neznane umetnine iz Vojvodine
11.50 Anton Šlab: Zlata kanciga
12.00 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
13.30 Za našo vas
14.00 Slovenske narodne za glas in klavir v prireditvi Cirila Pregiba
14.15 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
15.15 Ob zvoki zabavne glasbe
15.30 Intermezzo »alla ungherese«
16.00 Humoreska tega tedna

- 16.20 Melodije za nedeljsko popoldne
17.05 Sportna nedelja
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Vaša pesem - vaša melodija
20.50 Sportna poročila

12.15 Kmetijski nasveti - Mikl Pucko-Sšek: Razvažanje hrane na delovna mesta
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Modest Musorgski: Slike z razstave
13.59 Intermezzo - igranje violinist Blaise Calame
14.05 Glasbeni omnibus
14.30 Pridrete dneva
14.35 Pesmi v plesi jugoslovanskih narodov
15.20 Zabavni zvoki
15.40 Literarni sprehod
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Arija skozi stolnico
18.10 Portreti jugoslovanskih skladateljev zabavne glasbe
18.45 Novo v znanosti
19.05 Glasbene razglednice

21.00 Se eden iz Odes: violinist Nathan Milstein
22.15 Posnetki koncertov III. jugoslovenskega festiva jazz-a na Bledu
23.05 Zaplešimo v novi teden

PONEDELJEK - 30. julija

8.05 Hugolin Sattner: Jeftejeva prizega, kanta
8.32 Pisani ritmi
8.55 Za mlade radovedenje
9.25 Zabavna orkestra Robert Farnon in Lawrence Elliot
9.40 Stara glasba za flauto, obo in klavir
10.15 Od tod in ondod
11.00 Na obisku pri skladatelju Jakovo Gotovcu
11.35 Petindvajset minut za dobro voljo
12.05 Janez Jeršinovec poje slovenske narodne pesmi

TOREK - 31. julija

8.05 Pesmi o jutru
8.25 Zabavni kaleidoskop
8.55 Počitniško popotovanje

od strani do strani
9.10 Dva baročna koncerta
9.45 15 minut s Kmečko godbo
10.15 Od tod in ondod
11.00 Glasba za otroke Bruna Belinskega
11.20 Rolf in Aleksandra Becker: Dovolite - imme mi je Cox
11.55 Veseli intermezzo
12.05 Trio Slavka Avsenika s pevci

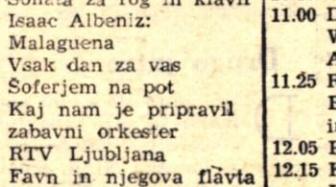
SРЕДА - 1. avgusta

8.05 Simfonična matineja
8.55 Pisan svet pravljic in zgodb

12.15 Kmetijski nasveti - Ing. Albin Stritar - Ing. Rado Linzner: Na gnojila za ozimine mislimo že zdaj
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Pri Chopinu
14.05 Glasbeni omnibus
14.30 Pridrete dneva
14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Malo instrumentov - veliko glasbe
15.30 Prizori iz Cajkovskega opere »Evgenij Onjegin«
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Koncert po željah poslušavcev
18.10 50 minut turizma in melodij
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Cetrtok večer domaćih pesmi in napevov
20.50 Matineja za zabavo
9.45 Violinistka Jelka Staničeva izvaja štiri

- 12.15 Z velikih opernih odrov
14.00 S popevkami po Evropi
14.28 Pianist Görgey Cziffra
15.15 Nedeljskim kopavcem za prijetno popoldne
22.15 Naš skupni studio
23.05 Sedaj pa... plesna glasba na tekočem traku

PETEK - 3. avgusta

8.05 Prva slika Gershwinove opere »Porgy in Bess«
8.30 Zabavni kaleidoskop
8.55 Pionirski tehnik
9.25 Milutin Radenković: Concertino za klavir in orkester
»A-C in Galatea«
15.20 Komorni zbor RTV Ljubljana poje pesmi raznih narodov
18.45 Novo v znanosti
19.05 Glasbene razglednice

21.00 Se eden iz Odes: violinist Nathan Milstein
22.15 Posnetki koncertov III. jugoslovenskega festiva jazz-a na Bledu
23.05 Zaplešimo v novi teden

PONEDELJEK - 30. julija

20.00 Za razvedrilo in dobro voljo
21.10 Od pianina do big banda
21.25 Slovenske narodne v prireditvi Karla Pahorja
10.15 Od tod in ondod
11.00 Dopolne pri Wolfgangu Amadeju Mozartu
11.25 Rolf in Aleksandra Becker: Dovolite - imme mi je Cox
12.05 Pozdrav iz Vranja
12.15 Kmetijski nasveti - Ing. Bojan Nendel: Zreja plemenskih telic
13.30 Jazz ob 21.45

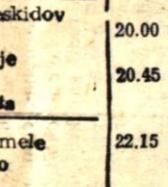

SРЕДА - 1. avgusta

20.00 Carl Orff: Meseč, opera v petih slikah
21.20 Igrajo majhni in veliki zabavni orkestri

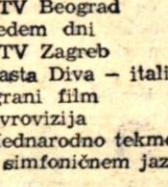

НЕДЕЉА - 29. julija

20.00 Koncert orkestra Slovenske filharmonije Robert Farnon in Lawrence Elliot
20.45 Kulturalni globus
21.40 Igrajo majhni zabavni ansambl
21.50 Zvočne slike raznih dežel
22.15 Literarni nočturno
23.05 Zadnji ples pred polnočjo
15.20 Deseti minut z zabavnim orkestrom vzhodnonemškega radija
15.30 V torek na svidenje
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Hector Berlioz: Fantastična simfonija
18.10 Mali plesni koktalj
18.30 Poje Mariborski komorni zbor
18.45 S knjižnega trga
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Pojoči horizonti juga
20.40 Radijska igra
21.45 Aleksander Lajovic: Fantasia noturna
22.15 Franz Schubert: Kvintet za klavir, violinino, violo, violončelo in kontrasbas
23.05 Humoreska Jaroslava Kociana zaigra violinist Josef Suk
23.05 Vsem, ki bi radi še plesali
23.35 Z lepimi melodijami se poslavljamo od vas

CЕТРТЕК - 2. avgusta

20.00 Bard izpod Beskidov
20.50 Popevke in pesme melodije

PETEK - 3. avgusta

20.00 Zabavni pele mele
20.30 Izleti v deželo samospevov
21.20 Deseti minut z orkestrom Dalibor Brazda
21.30 Nenavadne zgodbe iz znanosti in domišljije
21.45 Jazz ob 21.45

ПОНЕДЕЉЕК - 30. julija

20.00 Zabavni pele mele
20.30 Izleti v deželo samospevov
21.20 Deseti minut z orkestrom Dalibor Brazda
21.30 Nenavadne zgodbe iz znanosti in domišljije
21.45 Jazz ob 21.45

JRT

20.00 TV dnevnik RTV Beograd
20.20 Tedenski športni pregled RTV Zagreb
20.45 Casta Diva - italijanski igralni film Evrovizija
22.15 Mednarodno tekmovanje v simfoničnem jazzu

Kino

Jesenice »RADIO«

28. do 30. julija ameriški barvni CS film OBSEDENI ZENA
31. julija do 1. avgusta, italijansko španski film SCANO BOA
2. do 3. avgusta, ruski barvni film DEKLISKA POMLAD

Jesenice »PLAVZ«

28. do 29. julija, jugoslovanski film DR...
30. do 31. julija, ameriški barvni CS film OBSEDENI ZENA
1. avgusta, nemški film DANES SE ZENI MOJ MOŽ
2. do 3. avgusta, italijansko španski film SCANO BOA

Zdrovnica

28. julija, francoški barvni CS film MEC MASCEVANJA
29. julija, jugoslovanski film POKLICAN JE TUDI V 3
1. avgusta, ameriški barvni CS film OBSEDENI ZENA

Dovje

28. julija, jugoslovanski film POKLICAN JE TUDI V 3
29. julija, francoški barvni CS film INSPEKTOR

Storžič

- Nemški barvni film FREDDIE POD TUJIMI ZVEZDAMI ob 10. 18. in 20.15 uri

Letni kino Partizan

- Italijanski film TV-X (MINA V RITMU) ob 20.30 uri

31. julija - turek

- Center Nemški film VRVNICE ZA DRŽAVNEGO TOŽILCA ob 18. in 20. uri
Storžič Sovjetski barvni film HAJDUŠKA KRI ob 10., 18. in 20.15 uri

Letni kino Partizan

- Italijanski film TV-X (MINA V RITMU) ob 20.30 uri

1. avgusta - sreda

Center

- Nemški film VRVNICE ZA DRŽAVNEGO TOŽILCA ob 18. in 20. uri

Storžič

- Nemški film VRVNICE ZA DRŽAVNEGO TOŽILCA ob 18. 20. ur, premiera ital. filma TV-X (MINA V RITMU) ob 22. ur
Storžič Ameriški barvni CS film VI TEZI OKROGLE MIZE ob 18. in 20. ur, premiera ital. filma TV-X (MINA V RITMU) ob 22. ur
Letni kino Partizan Ameriški film POSTNA KOČIJA ob 20.30 uri

Koroška Bela

28. julija, italijansko španski film SCANO BOA
29. julija nemški film PRIMER INSPEKTORJA SCHIRDINGA

28. julija - sobota

- Center Ameriški barvni CS film VI TEZI OKROGLE MIZE ob 18. 20. ur, premiera ital. filma TV-X (MINA V RITMU) ob 22. ur
Storžič Ameriški barvni CS film FREDDIE POD TUJIMI ZVEZDAMI ob 18. in 20.15 ur
Letni kino Partizan Ameriški film POSTNA KOČIJA ob 20.30 uri

Kropa

28. julija, zahodno nemški film MOJA LEPA MAMA ob 18. ur, nemški barvni film

29. julija, ameriški borvni CS film KAVBOJ ob 18. in 20. ur

uri

Storžič

- Ameriški barvni CS film NEZNANEC JE PRISEL ob 18. 20. ur, sovjetski barvni film HAJDUŠKA KRI ob 18. 20. ur, nemški barvni film FREDDIE POD TUJIMI ZVEZDAMI ob 18. in 20.15 ur

Letni kino Partizan

- Italijanski film TV-X (MINA V RITMU) ob 18. in 20. ur

2. avgusta - četrtek

- Center Ameriški film POSTNA KOČIJA ob 20.30 ur

3. avgusta - petek

- Gostička Rib v Preddvoru Ameriški film TV-X (MINA V RITMU) ob 18. in 20.15 ur
Dovolilnice za ribolov izdaja Turistično društvo Kranj in poslovalnica »Izletnika« v Kranju

Na Krvavcu so cene penzionera na skupnem ležišču za člane PD 1050, nečlaní pa morajo oditi 1300 dinarjev.

V sobot pa za člane PD 1050, za nečlane 1500 dinarjev. Ce steje skupina več kot pet turistov, je tako, kot bili vsi člani.

TRŽIČ:

- V zasebnih sobah je prostih še 15 ležišč, v PODLJUBELJU pri Marti Ankele pa 6 ležišč.

Dovolilnice za ribolov je moč dobiti pri TD v Tržiču, za lov pa pri upravi državnih lovišč v Kamniški Bistrici.

- V gostilnah v Podljubelju, Pristavi, Bistrici in Lomu strežejo tudi na vrtu.

Kino

Skojka Loka »SORA«

28. julija, ameriški film RIJO BRAVO ob 18.30 in 20.30
29. julija, ameriški film RIJO BRAVO ob 18.30 in 20.30

Cerkije - Kravice

- Ameriški barvni film VELIKI ZEMELJA ob 17. in 20.
Naklo Angleški film POPLAVE STRAHU ob 19. uri

30. julija - ponedeljek

- Center Nemški film VRVNICE ZA DRŽAVNEGA TOŽILCA ob 18. 20. ur

Storžič

- Sovjetski barvni film HAJDUŠKA KRI ob 10., 18. in 20.15 ur

Letni kino Partizan

- Italijanski film TV-X (MINA V RITMU) ob 20.30 ur

31. julija - turek

- Center Nemški film VRVNICE ZA DRŽAV

Še o plenicah in dojenčkovi opremi

Marsikatera mlada mamica ne ve prav dobro, kakšno tkanino naj bi kupila za plenice. Zato je prav, da spregovorimo nekoliko več o primernih tkaninah in njihovih lastnostih.

Za plenice je najprimerko prejo. Če je tkanina nejša tista tkanina, ki jo stkana iz debele preje, postavljemo v votlo tkanina ali pa tudi tetra. V bistvu sta to dve tkanini, ki sta tkani enkrat na posebnem stroju.

Poznamo v glavnem dve vrsti votle tkanine, in sicer originalne plenice in konfekcijsko votlo tkanino.

Originalne plenice morajo biti iz najboljšega bombaža, iz katerega dobimo fino tan-

nekoliko odstopita in se zato dobro prezračita. Seveda pa so originalne plenice nekoliko draže od navadnih.

Ponekod izdelujejo originalne plenice tudi v različnih pastelnih barvah, da so v skladu z ostalo dojenčkovo opremo.

Druga vrsta tkanine je konfekcijska votla tkanina ali tetra. Ta tkanina ima podolžni okoli 2 centimetra široki pasove, ker je namejena za izdelavo ostale dojenčkove opreme: srajček, kapic, slinčkov, povojev za popok, hlačk in drugih delov obleke, ki pridejo v dotik s kožo. Ta tkanina je za plenice manj primerna, ker se med pretkanimi pasovi težko odstrani umazanija in se tudi počasneje sušijo.

Tetra tkanina je zelo primerna tudi za izdelavo spalnih srajev.

Za brisanje dojenčka po kopanju je priporočljiva kopalna rjuhica iz trojne votle tkanine. Ta tkanina je na vredno 90 centimetrov široka, tkana v pet centimeterskem karu in se prodaja na metre. Zanj uporablja debeljšenit ker je ne peremo toliko kot plenice. Ustreza tudi za brisače, saj ima še to dobro lastnost, da je po vsakem pranju bolj mehka, kar je prav nasprotno pri frote brisačah. Za brisače je mogoče uporabiti tudi originalne plenice z večjo dolžino (100 do 120 centimetrov).

Ze pred vojno so poskusili z izdelovanjem lanenih plenice. Lan ima sicer veliko dobre lastnosti: vpija več vode kot bombaž, lepše ga je mogoče oprati, vlakna so trdna in trpežna, zaradi česar je posebno primeren za perilo v porodnišnicah. Lan pa je precej hladen in je zato dobro plenice pred uporabo nekoliko otopliti. Tudi plenice, v katerih so bile preplete lanene in bombažne nit, so se dobro obnesle.

Flanela za plenice ni primerna, ker z nje odpadajo bombažna vlakna. Flanela tudi ne prenaša dobro pranja, zato komaj vzdrži enega dojenčka. Razen tega draži nežno dojenčkovo kožo.

Ce pri previjanju uporabimo gumi vložek, lahko uporabljamo tudi plenice v velikosti 40 krat 40 centimetrov. Gumi vložek naj bo le ozek pas in naj ne prihaja v dotik s kožico dojenčka. Nikakor pa niso priporočljive hlačke iz gumi ali polivinila, ker preprečujejo dihanje kože. Prav tako ni primeren slinček iz plastičnih mas, ker ne vpija tekočine. Veliko boljši je slinček iz votle tkanine, ker dobro vpija in zato tekočine ne drsijo po slinčku na druge dele obleke.

Prihodnjč se bomo na kratko pogovorili še o pranju in sušenju dojenčkove opreme.

OTMAR ZUPANIČ

CE RADIL HODITE NA IZLETE V BE MORATE IMETI TUDI SODOBNE ŠPORTE ČEVLJE, TORBICO IN RUTKO, ČE POPIHA VETER

V počitnicah bi bila rada lepa

OBLEKA, KI SI SI JO LAJKO IZ STARE PRIREDITE. BELO-ČRNO KARO JE VEDNO MODEREN, ZGORNI DEJ. JE ENOBARVEN IN OBROBLJEN S KARO VZORCI.

Počitnice so tu, morda mrzlo vodo in se le nalaho boste prav kmalu odpotovale na morje. Morda ste se že lepo zarjavele vrnile. Prav gotovo vsaka med počitnicami posveti več časa si ne boste toliko nalepili, kot če bi se šele na kopališču namazali. Zvezcer pred spa-njem si vse telo dobro namazite s hranljivo, vitamin-sko kremo.

Dobro sredstvo proti sončnim opelkinam je jogurt. Opečena mesta si namažite z mrzlim jogurtom in ga puščite na koži 20 minut. Lahko uporabljate namesto jogurta tudi skuto.

Najlepši lak za nohte v poletju je svetel perl-lak.

Skodrani lasje ne prenašajo dobro vode, ker se še bolj zvijejo. Zato se ne kopljite brez plavalne kapice.

Ce imate beljene ali barvane lase, jih varujte pred soncem s slamnikom.

Ce vas skrbi, da bi se med počitnicami zredile, sprijete zjutraj na prazen želodec kozarce lople vode s sokom ene limone.

Mali nasveli

• JBE — Starim gobam priporočemo k novem življenju, če jih krepko premičamo v vodi, ki smo ji dodali sek ene limone. Nato jih preplaknemo v vodi in na soncu posušimo.

• MADEŽE medu izperemo s toplo vodo, ki ji dodamo malo sode.

• ŽIMNICE, polnjene s pravo žimo, zmeraj le kratačimo ali jih očistimo s se-savcem; z iztepanjem namreč žimo uničimo.

• CVETJE v vazi ostane daje sveže, če dodamo vodi nekaj soli. Priporočljivo je tudi vsak dan stehalca nekojko prezrati,

Ustvarjavci in kritiki

Noben film in noben filmski ustvarjavec ne uide kritiki — dobrí ali slabí. Če pa kdo ni deležen pozornosti kritika, je to zanj še posebno ostra kritika. Ker filmski kritiki vsaj v določeni meri pomagajo ustvarjati mnenje občinstva o nekem delu, ker torej vplivajo na njegov odziv nanj, je razumljivo, da filmski ustvarjavci ne morejo biti ravnodušni do kritike. Kakšno je njihovo mnenje, pa je skošala nedavno tega ugotoviti angleška revija »Films and Filming«, ki je zastavila štiri vprašanja o tem vrsti znanih filmskih osebnosti. Odgovori nekaterih od njih na prvi dve vpr. žanji utegnijo biti zanimivi tudi za nas: Vprašanji sta:

- Kaj naj bi bil po vašem mnenju namen filmskega kritika?
- Ali branje kritik kakorkoli vpliva na vaše delo?

DIRK BOGARDE

• Oceniti film. Ne samo glede na njegovo vsebino, ampak tudi glede na to, kakšni vrsti občinsva je namenjen. Mnogo preveč kritikov obsodi kak film samo zato, ker ne dosega njihove osebne inteligenče ravni, in mnogo preveč jih hvali kak film samo zato, ker je francoski, ruski ali japonski.

Nikoli nisem razumel, kako more nekdo ocenjevati kak film, ne da bi popolnoma obvladal jezik. Veliko preveč

ANITA EKBERG JE PONOVNO SODELOVALA S FELLINIJEVIM — V NJEGOVI EPIZODI OMNIBUSA »BOCCACCIO 70«

JOHNNY HOLLYDAY, KRALJ TWISTA, BO KMALU STOPIL TUDI PRED FILMSKE KAMERE

kritikov piše zato, da bi na-pravili zadovoljstvo sebi in majhni peščici priateljev.

• Ne bi mogel reči, da kritiki vplivajo na moje delo. Morda sta eden ali dva vplivala name v toliko, kolikor sta se zavedala nečesa, kar sem poskušal storiti scenariju in režiserju navkljub. Toda bolje je, da na človeka vplivajo njegovi režiserji (n. pr. Dearden, Asquith, Cukor itd.) ali soigraveci (n. pr. De Sica, Guiness). Ce oni pravijo, »v redu je«, že mora biti!

JOSE FERRER

Na splošno mislim o kritiki, da bi moral vsak kritik svojo oceno oblikovati tako, da bi bravci razumeli in zupali njegovemu mnenju.

• Prepričam sem, da so kritiki zelo pomembni, ne toliko zaradi svojih osebnih mnenj, kot zato, ker posredujejo svojim bravcem vsebino in občutje nekega dela. Občinstvo bo vedno imelo zadnjo besedo in dobro bi bilo, če bi producenti, igravci in kritiki imeli to pred očmi, kadar ocenjujejo moč kritikov nad uspehom ali neuspehom nekega filma.

JOHN HUSTON

• Kritik bi moral povedati svojemu občinstvu, kakšne vrste film je. Njegova kritika ne bi smela biti samo ocena in zagotovo ne samo priposevanje zgodbe. Skušati bi moral svojemu občinstvu posredovati značaj in duha filma.

• Da, kritiki vplivajo name. Kaj pada: prizadeta kritika me je zadržala »na sledi«, kadar sem imel prav, in mi pomagala priti »na sled«, če sem se zmotil.

ELIA KAZAN

• Dolžnost kritikov do bravcev je, povedati jim, kaj mislijo o filmu, ali bo bravcem všeč... Mnogi od njih ne razumejo in ne opravljajo svoje najvažnejše naloge: omogočiti svojim bravcem, da bodo v filmu resnično našli večje zadovoljstvo. To je: pokazati, kaj je v njem, razsvetiliti njegovo notranjost, razkriti njegovo bistvo; napraviti, da bo občinstvu gledanje filma pomenilo več...

• Nikoli kritike niso vplivale name. Ne verjamem, da bi mogli.

ALEC GUINNESS

• Posredovati občinstvu, za katero piše, svoje mnenje na najbolj zanimiv način, ki ga zmori.

• Takrat, ko kritiki pišejo o njem, je delo že opravljeno in jaz lahko samo pritrdim njihovi graji ali ravnodušnosti, ali sem poln zadovoljstva ob njihovi hvali ali pa samo mislim, da so v vseh pogledih bolj ali manj v zmoti. Niti najmanj ne mislim nanje, kadar delam, zakaj ugotovil sem, da lahko delam samo v

svoje zadovoljstvo ali pa — včasih tako — da dosežem neke vrste kompromis z režiserjem.

DAVID NIVEN

• Kritik naj bi s pametno kritiko skušal dvigniti raven filmskega ustvarjanja na svetu.

• Kritik, ki ga visoko cenim, vsekakor lahko vpliva na moje delo.

PETER SELLERS

• Spodbujati občinstvo, naj gre gledat filme, ki kažejo resno umetniško prizadevanje, da bi nekaj povedali na zabaven način, čeprav so le deloma uspeli.

MLADA NADEŽDA RUMJANCEVA JE ZA SVOJO VLOGO V FILMU »DEKLETA« DOBILA NAGRADO ZA NAJBOLJO ZENSKO VLOGO NA FESTIVALU V MAR DEL PLATI

... nova na luju

Marlon Brando in Rock Hudson igrata ameriška vojaka v Evropi v filmu »Zmagovavci«, ki ga režira Carl Foreman (Topovi z Navarona). Partnerke v njunih doživljajih so Sophia Loren, Jeanne Moreau, Christine Kaufman in Romy Schneider.

Hollywoodska sex-bomba št. 1 Jayne Mansfield igra v filmu »Alarmni zvonec«, ki ga snemajo v Rimu, glavno vlogo poleg šarmantnega francoskega igravca in šansonjera Mauricea Chevaliera. Mimogrede; priletni, a še vedno neverjetno mladostni Chevalier je pred kratkim izdal delček skrivnosti svoje mladostne svezine, ko je dejal, da »morajo moški njegovih let zdaj daj v posteljo«...

Trije popularni igravci: Francoz Jean-Claude Brialy, Američan Anthony Perkins in Italijan Renato Salvatori bodo zaigrali tri izgubljence v filmu »Meč in tehnica«, ki ga bo režiral Henri Calef.

Maria Schell kot psihiater in Paul Hubschmid kot modni fotograf bosta 1. avgusta začela v Berlinu snemati film »Dva na eni blazini«.

Vedno bolj znana in vedno bolj iskana Christine Kaufman je skupaj z Donom Murrayjem (spomnimo se ga predvsem iz »Avtobusne postaje«) v Berlinu igrala v filmu »Predor 28«. Kot zanimivost: za kamero je stal Christinin brat, njene kostime pa je izdelala Christinina mati.

Jean-Claude Brialy bo partner Marine Vlady v filmu »Napišite mi umor« režiserja Frédéricka Knottea.

V novem filmu Juliena Duviviera, v katerem igrata glavno vlogo Nadja Tiller, kriminalki »Pekoča jed«, je najbolj zanimiv prizor, ko ob krsti čudaškega po-kojnika, po njegovi zapovedi v oporoki, žalovavci plešajo dunajski valček...

• Vsekakor vplivajo name tisti, ki resnično poznajo svoj poseb, nikakor pa ne tisti, ki si delajo iz kritike denar in delo uporijo v svoji želji, da bi bili zabavni ali polemični.

NORMAN WISDON

• Kritik naj bi svojim bravcem nudil razumno in konstruktivno mnenje o filmu,

Film

ki ga je gledal, brez vnašanja osebnega poroga — ali pa nekakšen pregled, ki teži za tem, da bi njega ali njo spremnil v osebnost.

• Popolnoma odločno ne. Ne vplivajo name. Cutim, da je finančni uspeh važnejši, seveda skupno s splošnim javnim mnenjem. Reklama »od ust do ust« je zelo pogosto važnejša in močnejša.

FEDERICO FELLINI

• Nikoli ne berem slabih kritik. To bi bilo, kot da bi si svoj dom postavil zrcalo, ki maliči podobo. Dobra kritika mi daje moč, posebno če je večja. Seveda rajši berem pisane tistih kritikov, ki so imeli čas, da so razmisliili o mojem delu in niso bili prisiljeni napisati svoje ocene takoj, ko so videli film.

LEOPOLDO TORRE-NILSSON

• Po mnenju kritik igrave dve vlogi: v svojih odnosih do publike in v svojih odnosih do umetnika. V prvi vlogi mora biti v iskremem stilu z duhom, mislimi in željami umetnika. V drugi vlogi pa mora dati umetniku sintezo misli neke idealne publike.

• Mislim, da je zelo težko reči, kaj na moje delo ne vpliva.

Jayne Mansfield in twist

Jayne Mansfield, ki je s svojimi merami konkurenčna plavolasi Monroe (101 - 53, 90) je izgubila v nekem rimskem nočnem lokalnu pri društu (po navadah »sladkega življenga«) zgornji del oblike in se predstavila ploskajočim gledavcem v nedrčku iz črnih špic. Jayne je pozneje dejala: »O, saj to ni bilo nič.«

Petorica proti igralnici

27

Možak pri oknu je samo skomignil in se dalje smehljal. »Aretirani ste. Vsi skupaj,« je dejal. »Z ali brez dečka in Salt Lake Cityja in z Brickovo pomočjo ali brez nje. Dejstvo je,« stegnil je roko in pogladil Bricka po laseh, toda ta je bil hladen in je še vedno brezizrazno strmel pred se, »da je Brick zdaj na strani pravice in reda.« Brick je še vedno z mračnimi očmi strmel v konice svojih čevljev. »Stvar je v tem,« je nadaljeval visoki mož, »da ni važno, kako smo vas ujeli. Če se pri taki stvari pripeti le majhen spodrlsjaj, je to kakor luknjica v zemeljskem nasipu. Ves nasip se pričenja nenadoma trgati in krivenčiti ter rušiti. Zdaj pa nam ne delajte več težav, radi bi končali to zadevo. Kje je denar?«

Toda zdaj je bilo že prepozno. »Vprašajte ga!« sem dejal, stopil naprej in pokazal na Bricka. Brick se je ozrl vame in nadaljeval sem: »Vprašajte tale mikrofon, saj mnogo obljublja in pravi, da vam bo vrnil denar. Prav, oprostite ga torej. Zazri sem se v Brickove oči. «Naprej, Brick, reši svoj vrat. Povej mu, kje je denar.« In pljunil sem mu v obraz.

V sobi je bilo mrtvaško tiho. Brick se je ozrl vame s Sovražnim pogledom, vendar sem še dalje odločno strmel vanj. Zatem je umaknil pogled in se spet zazril v svoje čevlje.

Visoki mož je čakal, dokler se ni vse končalo in nisem imel očitno več kaj povedati, potem pa se razumevalo ozrl v Bricka in dejal: »Nikar ne ravnavajte tako z njim. Neumni ste, vendar bodite raje pametnejši in ravnavajte tako kakor on. Zaveda se, da smo ga ujeli in tako pomaga, kolikor more. Najbolje bo, če storite kakor on.«

»Nisem niumen,« sem dejal in tako je bilo tudi res. Smehlja se sem se vrnili k svojemu stolu. Toda če se je on znal pogoditi, se znam tudi jaz. Prav tako, le da boste oprostili samo mene. Pričimal sem na Tino. »Ona ni ničesar kriva. Prosila me je, naj ne sodelujem pri vsej zadevi, poudarjam, prosila. Vendar dogodkov ni mogla zavreti. Tukaj v Renoju sploh ni sodelovala pri ropu. Nikjer ni bila. Nisem hotel, da bi bila zraven.«

Visoki mož me je nekaj trenutkov gledal in se potem zasmajjal. »V redu. Ce je tako, kakor ste povedali, ne spada zraven: če ni sodelovala pri ropu, jo bomo izpustili, to vam obljubljjam.«

»Al,« je hotel spregovoriti Tina, vendar sem jo prekinil.

»Tiho! Lažje bom sam prenašal, kar me čaka. Saj vidiš, Tina. Nočem, da bi moral z nami. Spet sem se obrnil proti moškemu pri oknu. Nisem imel pravega upanja, vendar sem poskušal. »In prav tako želim, da izpustite tudi nas: Cruchanka, Weinerja in mene. Obdržite lahko Bricka, on je bil tisti, ki nas je zapeljal in prisilil, da smo vse to počeli in natančno vam lahko povem, kako je ravnal...«

Smehlajoči se možakar je odkimal z glavo. »Rad bi se izmuznil, kaj, Mercer? V Renoju je bivanje kar prijetno. Saj lahko sam najdemo denar, če se že započimo v to stvar. Toda splača se vam, če nam poveste in dekleti bomo izpustili, ako ni bilo vpleteno v rop. Toda to je vse. In sedaj – kje je denar? Nikar ne čakajte, sicer bom izgubil potrpljenje.«

»In njemu ne boste prizanesli? Bo tudi on dobil svoje?« sem pogledal proti Bricku.

Prav tako, kakor vsi ostali z vami vred.«

»V redu,« sem vstal. »Pokazal vam bom, kje je denar. Prav tamle!« Bil sem smrtno utrujen, vendar mi je bilo v zadostenje, ko sem videl, kako je hladni, razumno možakar zastrmel. Vstal je in odkimal, saj ni vedel, o čem pravzaprav govorim. Brickov obraz je bil bled in osupel in poskušal je vstati. Manjši detektiv mu je položil roko na ramo in ga porinil nazaj na stol. Visoki mož in manjši detektiv sta šla za meno k oknu na drugi strani sobe.

Potegnil sem navzgor zaveso in pokazal. »Tamle je vaš denar,« sem dejal. »Zdaj ga lepo vidite. Imenitno se vidi. Za trenutek sta strmela skozi okno, potem pa sta se namrščena obrnila k meni in ugotovil sem, da bo bolje, če ne bom več tako samozavesten in odrezav. »Na vrhu balona visi, sem jima pojasmil. »Balon, ki je last Haroldovega kluba. Denar je v platneni vrečici pod žicami na vrhu.«

Strmela sta preko mesta v majhno vrečico, ki je visela na jasnem nebu nad Renojem in se bleščala v pozrem popoldanskem soncu. Potem se je visoki mož spet smehlja obrnil k meni. »Zelo dobro,« je dejal in pričinal. »To mi je všeč. Življenje je vedno zanimivo. Pravi užitek bo razširiti to novico.«

Obrnil se je in odšel preko sobe k eni izmed miz, vzel telefonsko slušalko in dejal: »Zvezrite me s Haroldovim klubom in jim povejte, kdo kliče.« Detektiv in jaz sva spet sedla. »Zdravol!« je spregovoril v slušalko visoki mož. »Kaj za vraga je vašim ljudem?« Režal se je. »Mislim namreč vse to godrjanje o ropu. Mar se nikdar ne ozre, po svoji lastni hiši!« Prenehal je in poslušal. »Mislim, da je bil denar ves čas v hiši.« Spet se je zarežal in zabaval onega na drugem koncu žice ter užival v tem. Očitno ga je zelo zabavalo. Nenadoma sem bil še manjši in bolj prestrašen kakor dotlej.

Smehlajoči se mož pri telefonu seveda ni ničesar zakrivil, kajti nezgoda se je pričela nam in tako mu je bilo lahko, pa se je šalil z vso stvarjo. Zgubili smo prostost; morda za leta ali za vselej. In to je bil le običajen dogodek v dnevnem delu tega možakarja in ostalih policistov, nekaj, o čemer se lahko pošalijo preko telefona. Se nikdar nisem bil tako zgubljen in sam.

XVII.

Visoki mož je odložil telefon, sedel in se za trenutek zazril v nas, potem pa pokimal Tini. »V redu, lahko greste. Vrag vas odnesi iz Renoja.«

Tina je vstala in stopila proti meni, toda visoki mož je skočil izza mize in med naju. »Ne!« je dejal in pokazal s kazalcem preti vratom. »Vam!« Tako!

»Toda midva sva poročena!« — Tinin glas je bil jokav in proseč. »Kojma od včeraj!«

»Poročena?« se je začudil. »Prav, v tem primeru torej ne zapustite Renoja. Ostanite tukaj, kakšnih šest tednov. Izpostujte si ločitev. Kar takoj zaprosite za ločitev, jaz se bom pa pogovoril z odvetnikom.« Tina je hotela stopiti mimo njega k meni, toda visoki mož ji je to preprečil. »Ne!« je dejal. »Niste razumeli? Končano je, to je mimo. V zapor bo šel — za nekaj let. Poslednjic v življenju ga vidite, razen takrat, ko bo razprava. Odločite se in rešite stvar! Oditid, ločite se in pozabite nanj. Da, tako mislim, odidite in to takoj!«

Moral je oditi. Visoki mož jo je pospremil do vrat in ji zakril pogled, tako, da se ni mogla obrniti in me pogledati. Popeljal jo je ven in zaprl vrata za njo, medtem ko sem sedel, pol sovraštva.

Nazaj grede se je ozrl name. »Prepričani ste, da je to krutost, mar ne? Košek policijske surovosti. Prav, Tole ni samo bedasta domislica.« Stal je sredi sobe in nas opazoval — enega za drugim. »Prekleti bedaki,« je tiho dejal in nejevoljno odkimal z glavo. »Ne zavedate se, kaj se je zgodilo z vami, mar ne?« je vzrojil. »Nikar ne mislite, da bo vse zlahka minilo! Cas je, da nehate mislite na žene in dekleta, pa vse ostalo, kar vabi človeka znotraj nevadskih meja. Pri bogu!« je vzkipel. »Zapravili ste svoja življenja. Koliko let imate: osemnajst, devetnajst, dvajset? Mnogo več že ne!«

Stal je sredi sobe, nas gledal in globoko dihal. Potem je tiho nadaljeval. »Prav, ne morem vas obtožiti in obsoditi, vendar vem, kaj vas bo dolletelo. Trideset let boste dobili. Odsedeli pa dvajset. Veste kaj? Takrat, ko vas bodo spustili, bodo ljudje, ki so zdaj vaši sošolci, že imeli otroke — tako stare, kakor ste vi sedaj.«

Naglo se je obrnil k meni. »Poročeni, kaj?« je zlobno dejal. »Prav, čestitam vam. Upam, da sta preživelova skupaj dva lepa dneva, kajti to je vse, kar ste imeli od življenja z njo. Morda mislite, da vas bo čakala? Da, ločila se bo, morda res šele čez leto dni. Tako se navadno zgodi. Morda včasih potpre celo dve leti pa tri ali celo štiri. Le ena je nekoč vzdržala sedem let. Tale pa ne bo čakala dvajset let, vi prekleti bedak, saj tega ne zmore! Življenje ni dolgo. Odšla je, da bi ji dovolili ločitev z ami. In poročila se bo s komerkoli drugim. Le eno življenje ima in ne more čakati.«

Pričel je hoditi po sobi z zamislenim in jeznim obrazom. Strmel je v pod in se večkrat jezno ozrl na nas. »Imela bo otroke. Ležala bo v postelji z drugim, ne z vami, imela bo otroke in po dveh letih se ne bo več spominjala vašega obraza in tudi vi ne njenega. Pet, deset let bo minilo pa sploh ne bo več pomisila na vas.«

Od časa do časa se je s pogledom pomudil na naših obrazih. »Ne morete si predstavljati, kaj pomeni dvajset let,« je dejal tiho, skoraj šepetajo. »Tega si ne morete misliti in prepričani ste, da boste pričeli živeti znova, ko vas bodo izpustili. Tako mislite in prepričani ste, da bo vse dobro, ko boste prišli iz zapora. Imeli boste nekaj svih las, toda ostalo bo v redu, kakor v filmih. Mislite, da se boste poročili? Kaj pa si sploh predstavljate? Kaj vendar nameravate storiti, ubogi siromaki, ko vas bodo izpustili? Kako si boste služili kruh? In kdo, za vraga, se bo hotel poročiti z vami?«

Stopil je k oknu in sedel. »Mar sploh veste, kaj se bo zgodilo z vami v zaporu? Utrudili se boste in zredili, kakor večina in ta utrujenost je posebne vrste — kazniliška utrujenost — in te ljudje, ki so na prostem, sploh ne poznajo. Ljudje v kaznilišci se zredijo, toda ta debelost je nezdrava, odvišna in ogabna. Tam so fantje komaj trideset let s trebuhi, debelimi rokami in nogami in maščobnimi gubami na tilnikih. Zaporniki se ne gibljejo in ne telovadijo in vse, kar imajo, je hrana. Tako se pričnejo rediti.« Govoril je s poudarkom in se nagnil proti nam: »In še nekaj — lašje jim izpadajo, pa zobe izgubijo, ne vem zakaj. Da, preklete zobe zgubite! Ljudje, ki obiskujejo kaznilišnicu, me sprašujejo, čemu je v njej toliko starcev.« Zasmejal se je. Kratko in grena. »Pa niso starci! Osemindvajset, devetindvajset, trideset, enaintrideset pa dvaintrideset let imajo in rumeni so kakor jajca, pa brez zob in debeli — moj bog, človek se ji dotakne pa potem dvajset minut briše roke od studa. Tako je z mlajšimi. Starejši ubrejno drugo pot in postanejo izsušeni okostnjaki.«

Sedel je, nam kimal z glavo in se rahlo smehljal. »Le mislite na ženske, fantje,« je dejal sladkobno, »mislite nanje, kajti to vam edino preostane. Kar premišljajte o njih.« Oddahnil se je: »Moj bog nobenega upanja nimate. Vašo zadevo ste dobro pripravili, nikoli ne bi pomisilih na kaj takega. Vendar niste imeli možnosti, da bi uspeli. Pustimo slučaj, tudi sicer bi vas našli: korak za korakom. Zadeva je bila nemogoča. Ničesar niste dobili in zapravili ste svoja življenja. Zdaj ste mrtvi — ujelo vas je! Cemu, za vraga, me trpičite. Vsi skupaj!«

Tiho je obsedel in lahno srđito trzal z nogo, prav tako nemirno kakor maček, ki lovi svoj rep. Ni mi bilo potrebno razmišljati o vsem, kar nam je povedal. Premišljeval pa sem, daj bom imel priložnost, da bi se ubil. Kajti vedel sem, da je bilo res vse, kar nam je povedal. Še zjutraj sva s Tino stala na Mount Rose in se podola po šest čevljem visokem snegu, sonce nazu je grelo v hrbot, nebo krog nazu pa je bilo čisto in sinje. Zajtrkovala sva ob jezeru Tahoe ter opazovala bore in kristalno čisto vodo. Vse to se je zares zgodilo, zdaj — nekaj ur kasneje — pa je kazalo, da nikdar več ne bom videl vsega tega, ne Tine, razn morda nekaj minut ob obisku, kjer ji ne bom mogel ničesar povedati in bo med nama jeklena reštka.

»Prav, fantje; kako se počutiš?«

Ničče mu ni odgovoril. Dvignil sem pogled, Guy je pogledal brezizrazno kakor slepec. Jerry je stal smrtni bled, zamišljen sam vase in strmel nekam v prazno. Brick je sedel s komolci na kolenih in s povešeno glavo in opazil sem prva znamenja plešavosti na njegovem temenu.

Strma je pot do poklic

Da, strma je pot do poklica. To občutim tudi sam, zakaj sam se bom moral odločiti. Kakšen poklic si bom izbral? Rad bi bil srečen in zadovoljen. Poklic je v življenju pomemben in zato ne moremo meni.

mlada rast

kar reči: »Kovač bom! Arhitekt bom!« Nikoli nisem imel poklica tako resno. Misel, da se bom zanj pravočas-

no odločil, me je navdajala z neko brezkrbnostjo. A zdaj je privršalo kot vihar. Lahko in brezkrbno srce so napolnili temni, preteči oblaki in začele so padati prve težke kaplje. Zapiral sem se nekam vase in premišljeval. Postajal sem nerovzen. Starši so se vzeli zame. Povpraševali so o mnogih poklicih, a ni bilo uspeha. Ne morem se odločiti. Skrbi me iz dneva v dan. Moje veselje: živalstvo, zgodovina, književnost! Torej prostovetni delavec! No... morda... Vendar dolg študij in nič preveč donesen poklic, kar sem slišal.

Razgovarjali smo se o tem. Doma ne boš! Je preveč truda, je začel oče. In skrbi, je segla v besedilo mama.

»Pa spretan nisi preveč, je dejal oče.

Zadelo me je. Res nisem preveč spretan, a tudi neroden ne. Hotel sem nekaj ugovarjati, a miata ni pustil do besede:

»Študiral boš naprej, toda kaj. Če greš v gimnazijo, nisi še nič. Tudi ne všeč, če bom mogel vzdržati teh deset let. Nisem več mlad.« Da, to vem.

Na srednjo torej! Toda kam?

»Janez bo profesor!« je menila tetja.

»Kaj pa teologija?« se je dvignil eden izmed sorodnikov. Nasmehnil sem se. Teologija, hm. Se zaprli bi me radi, tako kot pesnika Gregorčiča. Ne!

Torej, to ne? Kaj pa Izbijai, Janez, zadnji čas je, da se odločiš!

V mlado in nekdaj brezkrbno srce vedno gostuje padači težke kaplje skrbi...

JANEZ TUŠEK

Zvesti lovski pes

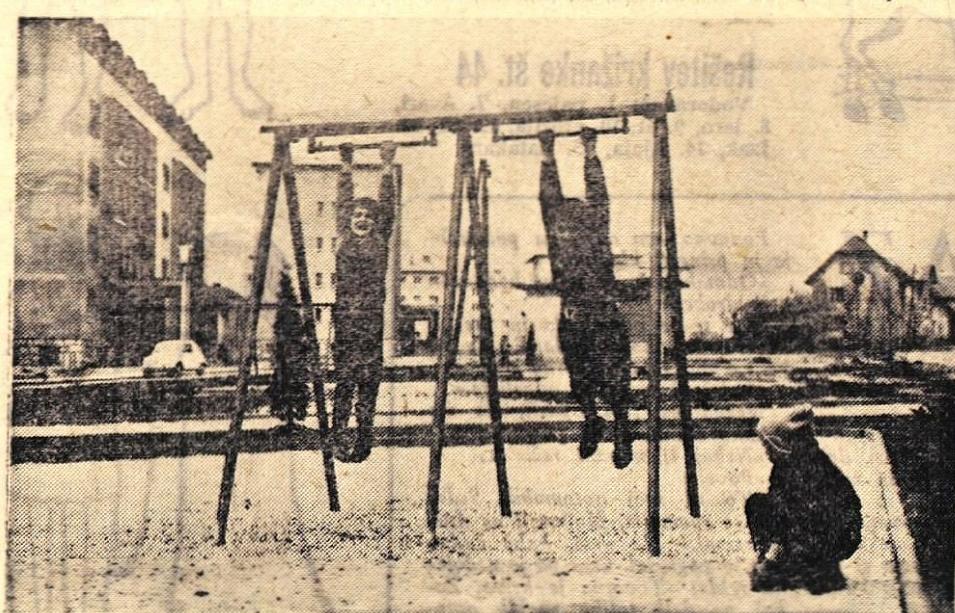
Takole mi je pričeval pogosta. S seboj je vzel le svojega balkanskega goniča.

Januar je najboljši čas za lov na kune, ker je pozneje njihovo krzno manj vredno. Pred odhodom z doma je Maks Kredel povedal, da je namenjen na Babino polje, kjer je prejšnje leto uspešno lovil. Nenadoma se je vreme sprevrglo. Sneg je pokril gozd in skalo. To je bilo dobro, ker so sledovi v snegu izdajali bivališča dragoznenih kožuharjev.

Maks Kredel je močno utrujen prišel do izvirka na Milčini ravni. Tam se je odpocil, se okrepal in odčkal, potem pa utrujen od težavne hoje zaspal. Iz spanja se ni več prebudil. Kredlejeva družina je takoj drugi dan obvestila Ljudsko milico, da se lovec ni vrnil, čeprav je obljubil, da se vrne še isti večer. Patrola je krenila na Babino polje in začela z načrtnim iskanjem pogrešanega lovca. Sele tretji dan so miličniki začeli civiljenje in slabotno lajanje psa. Sledili so mu in našli Maksja Kredela zmrznenega ob izvirku. Zvesti pes je cele tri dni čeval gospodarja sredi zasnežene planine.

ANTON OBLAK

Dež, ki pada, nastane iz grobnejših kapljic, ki jih prinese veter iz bližnjega velikega slapu. Močan veter piha vedno v smeri delte reke Parane. Te vodne kapljice zanese veter v višino, kjer se zaradi mraka stvorijo v dežne kapljice in padajo na zemljo v obliki večnega dežja.

GUGALNICA NA JESENICAH V NASELJU »PLAVŽ« JE VODNA POLNA OTROK, KI ŽE SEDAJ ŽELIJO BITI V OBLAKIH

Zakaj ribe ne govorijo

Ko je očka pričeval svoje deživljaje, ga je vprašal Jurček:

»Zakaj ribe ne govorijo?«

»Kar ti govoriti pod vodo?« seže v besedo njegov osemletni brat.

VSAK PO SVOJE PREZIVLJA CAS, V KATEREM JE PROST SLUŽBENIH ALI PA SOLSKIH OBVEZNOSTI. — TALE PIONIR SE JE NA PRIMER ODLOČIL, DA BO NA RAZPOLAGO ZA PROMETNO VZGOJO. NASLI SMO GA, KO JE KOLESARJEM, KI SO BILI PREVEC NERODNI ZA NA CESTO, PA TUDI DRUGIM, DELIL BROŠURICE O CESTNIH PREDPISIH. OTROCI OKOLI NJEGA PA SO PRAV TEDAJ PREZIVLJALI SVOJ PROSTI CAS TAKO, DA SO GA OPАЗOVALI

Bajka o lokvanju

Neke zvezdnate noči se je mlad vojak sprehajal ob obali jezera. Mladič je gledal Velikega medveda in ostale zvezde, ki jih je poznal. Nenadoma je zagledal lepo svetlo

zvezdo, ki je prej že nikdar Vidim, da mi ti ne moreš posni videl. Zelel si je, da bi poz magati. Sama bom poi kala kraj za svoje bivališče.«

Postal je utrujen in zaspal. Deklica se je obrnila in odje. Sanjal je, da je lepa zvezda prišla k njemu. Stala je poleg njega kot lepa mladička. Bil je tako razburjen, da sploh ni mogel govoriti. Končno mu je dejala:

»Zeleta bi živel z ljudmi na zemljji. Kje bi si lahko uredila svoj dom?« Deklica se je obrnila in odje. Sanjal je, da je lepa zvezda proti jezeru. Ko je zabredila v vodo, je morska globina pogolnila njen sijaj. Mladič je stekel k jezeru v upanju, da jo bo še našel. Zagledal pa je samo lep bel cvet, v katerega se je spremenila zvezda — deklica. Ta cvet je bil lokvanj. (Indijska pravljica)

»Lahko bi stanovala na visoki cesti,« je rekla mladička, »njene veje so močne in tam bi bila varna.«

»Ne,« je dejala deklica. »Edina drusčina mi bodo na cesti ptice. Želim biti skupaj z ljudmi, ki jih ljubim.«

»Uredi si dom na pobočju griča,« je predlagal mladička, »in lažko gledala ljudi, ki odhajajo na delo.« Vendar je deklica odkimala z glavo.

»Bi morda želeta živeti v zeleni dolini,« je vprašal mladič vojak. »Tam je mirno in tiho.« Zopet je lepotica ponosno odkimala z glavo.

»Kaj pa, če bi stanovala na vrhu visoke stene, nad slapom?« Tudi ta predlog je zavrnila.

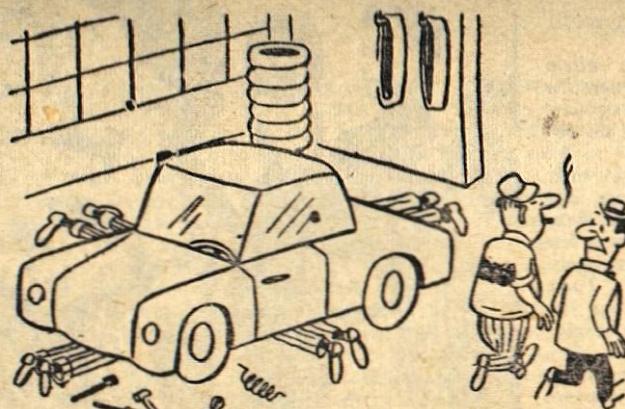
Dejala je: »Niti eno od predloženih mest mi ni všeč.« Dečku iz neke japonske va-

Japonček in morski pes

sice je uspelo premagati morskega psa. Takole se je zgodilo:

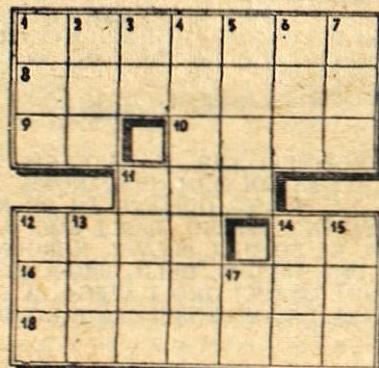
Nekega dne je odšel z očetom na ribolov. Ko so bili precej odmaknjeni od obale, je nenadoma padel v vodo. Tedaj je proti njemu priplaval morski pes. Deček je jušnako zgrabil nož, ki ga je imel pri roki. Zadal mu je nekaj udarcev, vendar se morski pes ni predal. Na pomol je prihitel tudi dečkov oče in tako sta skupno premagala morskega razbojnika,

TUDI PRI NAS

Spet kvartajo

Križanka št. 45

Vodoravno: 1. barvitost, 8. užitne morske školjke, 9. kemijski simbol za kalcij, 10. ime violinista Ozima, 11. bosanska reka, 12. ansambel narodnih plesov iz Zagreba, 14. kemijski simbol za rubidij, 16. čustvena razgibanost, 18. požigavec iz strasti.

Navpično: 1. debela odeja, 2. žuželka z želom, 3. kratica za Ljudsko tehniko, 4. veletok v Južni Ameriki, 5. glavno mesto latvijske republike v SZ, 6. ime pesnika Grudna, 7. veznik, 11. premik zemlje zaradi erozije, 12. zal, mikaven, 13. sodobna izvedba spačka, 14. železov oksid, 15. nekdanji hrvatski poglavarski, 17. začetnici avtorja Smrti Smail-age Cengića.

AKTUALNO

... In za očka je zelo dobro, da si malo odpočije od pisarniškega dela

ZNAJTI SE JE TREBA

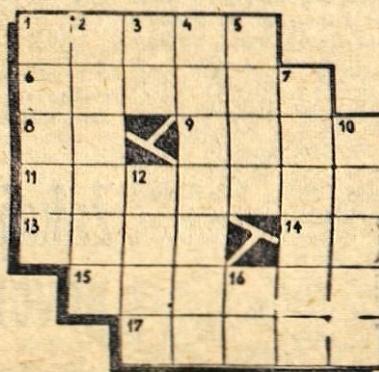
SHUJSEVALNA KURA

— Vaša shujsevalna kura gospod zdravnik je izvrstna. Z uspehom sem jo preizkusila na svojem možu.

In bog je ustvaril ženo

Križanka št. 46

Križanka je magična, zato velja prva številka za vpis vodoravno, druga pa za navpično:

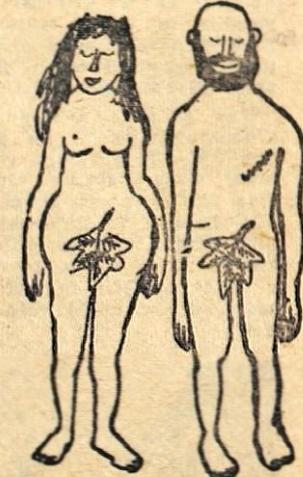
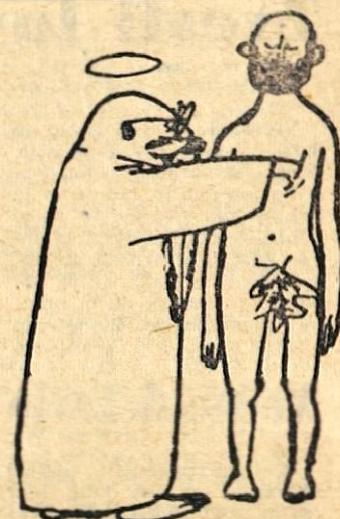
1. 1. neumnica, 6. 2. pismena obveza, 8. 3. vzviklik bolečine, 9. 12. ime filmske igračke Turner, 11. 4. vodni ptič, 13. 5. riževo žganje, 14. 16. avtomobilска oznaka Niš, 15. 7. znana oseba, 17. 10. ime pevke Zubović.

Rešitev križanke št. 43

Vodoravno: 1. stavka, 7. komfort, 9. eni, 10. zel, 11. ta, 12. Paka, 13. korak, 14. svila, 16. Lima, 17. OG, 19. ako, 20. oba, 21. paničen, 23. rožeta.

Rešitev križanke št. 44

Vodoravno: 1. pajesen, 7. Avari, 8. jaro, 9. at, 10. erozija, 12. SI, 13. Izak, 14. Ajaja, 15. natakar.

MRAZ

Ko je ure odbila polnoč, se je Ela dvignila. Vse po vrsti nas je poljubila in odšla.

»Spremi jo!« je dejala moja žena. Pri tem ni mislila, da lahko dobim bronhit. Poznam Elo. Vrne se po trikrat. Vedno kaj pozabi. Jaz pa moram stati na prepihu. Ravnokar sem mislil, da je le odšla, ko zaslišim: »Oprost! — pravijo ludno — »ključavnica na vozlu je zmernila. Bi hotel malo pihniti vanjo, ti si velik in močan!« Zvenelo je kot nekak poklon. »Zelo rad!« — sem dejal.

Zares je trapasto klečati v snegu in pihati v zamrzlo ključavnico volkswagena.

»Ne gre! — je dejala, »poskuši z vžigalnikom.«

»Niti z vžigalnikom ne gre,« sem dejal po daljšem času.

»Nimaš sveče!« je upravila nežno.

Svečo sem imel na podstrešju.

Štiri nadstropja gori, štiri dolni. Kaj morem, če je Ela naša znana!

»Moraš z roko zavarovati planen,« je dejala Ela, ki je teoretično vse vedela. Malo sem si prismedil kožo; poizkus je trajal 10 minut.

»Nehaj!« se je spomnila, »prinesi kladivo, bomo razbili okno.«

Ponovno sem odšel na podstrešje in prinesel kladivo.

»Odmakni se, da te ne bodo zadel drobci.«

Ona se je odmaknila in jaz ...

»Treba bo močno udariti, da se bo razbilo takoj odporno okno.«

»Sedaj bi se lahko odpeljala.«

Nenadoma sem opazil, da me nekako čudno gleda.

»Nekaj ti moram reči ...«

»Povej.«

»To ni moj avtomobil. Sedaj sem se spomnila. Moj stoji na drugi strani.« Ne vem, kako čudno sem jo pogledal. Ona pa je nedolžno rekla: »Tovarna je kriva. Zakaj pa dela toliko enakih avtomobilov.«

SIMON KARNIGEHT

